

leiab ta poestivanfri tee ääres äralohutud olewad, aga postelioni 'pole hulgil pool näha. Hulgudes joossis foer ligama kuni rägaastillu postmeister töttas tema järele ja leidis postelioni pun riisu alt tapetud maast. Ta töttas linna tagasi andis asja sohtule teada, ja kohus haffas mõrtjulast taga ajama, aga — mõrtjukas jääi kadunult.

Mõne kuu pärast sõitis postmeister, kes soera jälle oma juure oli wötnud, ratsa ligema linna-kesesse. Üliete joossis foer tee körwa ja fargas wihaga kassarmi wärawas seisva soldati tülge hammastega finni. Soldat wandus wihaga ähwardades aga foer sai tema tüllest ärasietud ja postmeister pidi soldatid paluma, seda temale andets anda; siissi tuli õnnetu lugu soera endise peremehest temale jälle meeles ja, et foer ka muidu ilmasti fellegi peale ei läinud, siis oli see niiud tema meelest wäga imelik asi. Et aejale ehit ligmalt jälge peale tulla, läks ta oobersti juure ja rääkis temale seda juhtumist, ooberst seda kuuldes läks temaga seltsis kassarmi. Soldatid nähes fargas foer jälle teist korda tema kassale, tömbas ta pikali maha ja joossis siis mõöda treppist ülesse pööningile. Qui tema järele mindi, leiti teda parajaste tööl olevat, ühte hõllefubu ühest ärafraapiwat. Hõllefubu sai niiud lahti tehtud ja

seast seest leiti üls hulg postwanfrist riisutud osju. Soldat seda nähes läks näust walgeks ja tunnistas ülesse, et tema olla postelioni äratapnud ja siis poesti ärarööwinud. Teda sai sohtu poolest surma mõistetud ja pea otsast äraraiutud. —

Mõne aasta eest sai Prantsusemaal ühes linnas üls naene oma fortelis äratapetud. Ühe polerjeiammetnikul ja tohtril oli käst sääed seda asja hoolega järele murida. Qui sohtuammetnikut senna tulivad leidjivad n'ad naesterahwa tapetud surnu-eha põrandalt maast, tema jalge sohtas istus üls surnu foer, kes haledaste hulgus ja surnu jalgu laffus. Qui sohtuammetnikud siisse astusivad, töüs ta maast ülesse, joossis neile waetu ja läks siis jälle surnu juure tagasi. Elajas aga hoidis pea ja sabu norgus, ei sõonud ega joonud sugugi, lühitelt, ta tunnistas seega enese juurt waewa, peaaegu inimese trunsega. Ühe kapi otsas, mis tuas nähti olewad, istus üls kass liitumata paigal. Ta waatas ühte filmi surnu-eha peale. Selle waheaval oli juba mõrtjulaste jälge peale tulidud ja neid toodi senna. Qui kass neid inimesi ees tuas kuulis rääkiwad töüs ta sohe ülesse, ajas farwad püsti, ja wahtis wöterti tigedalt enese ümber. Siüualused saiwad siiese toodud.